

opinió ciutadana

setmanari republicà - d'esquerra catalana

opinió pública i democràcia

El dret a la llibertat d'expressar la voluntat i ideals individuals, com també els ideals i anhels col·lectius, o de la massa social, constitueix l'opinió pública.

Els pobles que encara actualment es resignen a sofrir governs autòcrates, o militars o estan junyits a oligarquies, la sobirania de les quals es funda en privilegis de raça o classe social, no podem dir, evidentment, que en aitals pobles hi hagi opinió pública, malgrat s'hi facin paròdies de sufragi universal, per elegir els seus representants, els quals, aconseguint aquesta representació, gràcies a les influències i coaccions vergonyants dels grans cacics del país, el que realment representen i defensen no és altra cosa que els desitjos i interessos d'aquests cacics.

Solament quan el poble està en possessió de tots els seus drets; quan exerceix damunt els seus ciutadans una sobirania integral, ço és, quan una vertadera democràcia constitueix el govern d'aquest poble, es pot dir que existeix una opinió pública formada. De manera que sense una democràcia, no és possible la existència de l'opinió pública i, viceversa.

Quan la remor del poble, que fa sentir la seva opinió, apaga la veu del cabdill, aleshores aquest poble dóna les millors proves de la seva vivor i capacitat, sinó de governar-se, almenys de controlar la labor política dels seus representants i ésser-ne diligent col·laborador; però quan, contrariament, la veu del cabdill s'imposa i es fa sentir més que la del poble, és un senyal de que aquest poble ha abandonat la seva activitat fiscalitzadora i acusadora i es resigna a convertir-se en pacífic remat humà, sense voluntat i subjectat al caprici i ambició personal d'un cabdillatge, a la llarga pernicios i catastròfic, com succeeix actualment a la dissortada Itàlia. Aquests governs a l'estil Mussolini, el primer que procuren fer és perseguir l'opinió pública que no els sigui favorable; anorrear la democràcia i usurpar la seva llegítima sobirania, fins atrevir-se a dir que la voluntat del poble no és res, ni existeix, la qual cosa, malauradament, és massa certa en pobles que puguin aguantar una dictadura tan despòtica i crudel, com ho és la del Duce italià.

Els pobles sense escola, solen ésser els pobles sense opinió pública, car indubtablement

olot, 2 juliol de 1932.—any III.—núm. CXXI.
redacció i administració: concentració republicana

val 15 cts.